

Najvyšší cieľ

Ekene Ogbechie je mladá anglická farmaceutka a bývalá speváčka hudobnej skupiny, ktorá študuje program MBA na Manchester Business School vo Veľkej Británii. V nasledujúcom svedectve rozpráva o svojich skúsenostiach, ktoré nadobudla ako supernumerárka Opus Dei.

17.07.2007

V roce 2001 mi jedna přítelkyně navrhla, abych se zúčastnila duchovních cvičení ve Wikenden Manor (Sussex, Anglie). Souhlasila

jsem a během těchto několika dnů modliteb jsem přemýšlela o smyslu svého života. Ptala jsem se Boha: nežiji svůj život nadarmo? Ne každý, kdo se účastní duchovních cvičení, si klade takové zásadní otázky, ale na mě tato výzva ke svatosti, kterou jsem zde opakovaně slyšela, velmi zapůsobila.

Od té chvíle jsem začala spolu se svými dalšími přítelkyněmi docházet do Ashwell House na různá formační setkání. Ashwell House je univerzitní centrum v Londýně, které řídí ženy z Opus Dei.

Hrála jsem v této době v hudební skupině, vedla jsem intenzivní společenský život a využívala jsem mnoha dalších věcí. Něco mi ale chybělo. V hloubi duše jsem cítila neklid a silnou touhu po Bohu, kterou je obtížné vysvětlit. Když člověk prochází tímto obdobím, těžko popisuje pocity, které prožívá.

Uvědomovala jsem si, v mysli i v srdci, že Bůh ode mě požaduje víc a že mi chce více dát...

Mí přátelé si všimli, že po setkání s Opus Dei jsem spokojenější a také mi to řekli - dále jsem žila intenzívním společenským životem, ale zároveň jsem dbala na život víry. Objevovala jsem nové horizonty, které rozšiřovaly mou radost a naději. Duch Opus Dei mi pomáhá nacházet rovnováhu a harmonii mezi lidskou a nadpřirozenou stránkou života.

Začala jsem objevovat mnohotvárnost Církve a hloubku víry, kterou jsem dosud nepoznala. Právě zde mají členové Opus Dei zvláštní odpovědnost, protože naše společnost potřebuje lidi ze všech prostředí, kteří umí předávat druhým výzvu k následování Krista uprostřed světa při vykonávání obyčejných činností všedního dne. A pokud si to přejí, předávat jim

důkladné katolícké vzdelanie. A to
aniž by je soudili, aniž by se k nim
chovali nadřazeně. Přijímat takové,
jáčí jsou.

My mladí sníme o mnohých věcech.
Máme velké touhy a chceme
uskutečnit velké projekty. Ale
existuje projekt, který ve velkoleposti
a v ambicích předčí všechny ostatní:
projekt být opravdovým křesťanem.
Je to ten nejvyšší cíl, který si může
dát kterýkoliv člověk. Pokaždé, když
dělám večer zpytování svědomí,
zjišťuji, jsem ještě daleko od cíle... Ale
přesto bojuji! Protože důvěřuji v
milost Boží, která mi nikdy nechybí.